

Warszawa, dnia 14.03. 2012 r.

PG II P 070/4/12

Wydział I
Wysłano do: 15.03.2012
Nr: 74/104
Podpis: [signature]

[signature]
2163
16.03.12

Pan
Jan Wyrowiński
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

dot.

BPS/043-04-101/12

[signature]

W odpowiedzi na pismo Pana Marszałka z dnia 24 stycznia 2012r., dotyczące oświadczenia złożonego na 4. posiedzeniu Senatu w dniu 19 stycznia 2012r. przez Senatora Rzeczypospolitej Polskiej Pana Macieja Grubskiego w sprawie odmowy wydania Pani Zofii I [redacted] przez Urząd Miasta Łodzi warunków zabudowy dla posiadanej przez ww. nieruchomości uprzejmie informuję, że Prokuratura Okręgowa w Łodzi zbadała akta spraw Prokuratury Rejonowej Łódź-Śródmieście sygn. 2 Ds 494/10; 2 Ds 1341/10, 1 Ds 988/10 i 1 Ds 361/10, dotyczące kwestii podnoszonych w przedmiotowym oświadczeniu.

W wyniku powyższego ustalono, że:

I. postępowanie sygn. 2 Ds. 494/10 zostało zainicjowane zawiadomieniem wniesionym do Centralnego Biura Antykorupcyjnego Delegatury w Łodzi o podejrzeniu popełnienia przestępstwa „nadużycia władzy” w sprawie odmowy wydania warunków zabudowy dla Pani Zofii I [redacted], na jej wniosek złożony w Wydziale Urbanistyki i Architektury Urzędu Miasta Łodzi w dniu 22.02.2008 r.

W przedmiotowej sprawie funkcjonariusze CBA Delegatury w Łodzi przeprowadzili postępowanie wyjaśniające, w toku którego nie potwierdziły się stawiane zarzuty o rzekomym żądaniu przez urzędników Urzędu Miasta Łodzi korzyści majątkowych w zamian za wydanie decyzji w przedmiocie wydania warunków zabudowy dla działki

nr 192/2 położonej w Łodzi [REDAKTOWANE]. Nie potwierdziły się również zarzuty dotyczące przekroczenia uprawnień lub niedopełnienia obowiązków przez urzędników wymienionego urzędu, w toku procedowania w przedmiocie wydania warunków zabudowy dla wymienionej działki.

W oparciu o całokształt zgromadzonego materiału dowodowego w dniu 30.04.2010 r. Prokuratura Rejonowa Łódź-Śródmieście wydała decyzję o odmowie wszczęcia postępowania karnego. Decyzję tę należy uznać za właściwą, a postępowanie zostało przeprowadzone w sposób prawidłowy.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 02.04.2009 r. sygn. II SA/Ld 54/09 - na mocy którego zostały uchylone decyzje wydane przez Prezydenta Miasta Łodzi, z dnia 22.09.2008 r. nr PPZ.1.525/08 oraz przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Łodzi, z dnia 06.11.2008 r. nr SKO.4043/2008) - nie stanowiły podstawy do zmiany decyzji w wymienionej sprawie karnej. Oceny tej decyzji nie podważa także treść uchwały Rady Miejskiej w Łodzi z dnia 16.12.2009r. nr LXX/1344/09, uznającej zasadność skargi Zofii L [REDAKTOWANE] na biurokratyczne i przewlekłe załatwianie jej sprawy, dot. wydania decyzji o warunkach zabudowy wymienionej działki.

W postanowieniu z dnia 30.04.2010r. o odmowie wszczęcia postępowania prawidłowo zostały zawarte pouczenia dotyczące możliwości zaskarżenia tej decyzji. Właściwie wskazano pokrzywdzonego, tj. Panią Zofię L [REDAKTOWANE], jako osobę uprawnioną do jego zaskarżenia. Postanowienie zostało doręczone w dniu 9.06.2010r. Pan Ryszard L [REDAKTOWANE] w dniu 14.06.2010 r. złożył do Prokuratury Rejonowej zażalenie, jako pełnomocnik pokrzywdzonej. W dniu 16.08.2010 r. Prokuratura Rejonowa Łódź-Śródmieście wydała zarządzenie, na mocy którego odmówiła przyjęcia środka odwoławczego, z uwagi na wniesienie go przez osobę nieuprawnioną. Zarządzenie to zostało zaskarżone w dniu 20.08.2010 r. przez Pana Ryszarda L [REDAKTOWANE]. Postanowieniem z dnia 07.02.2011 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w IV Wydziale Karnym, sygn. IV Kp 946/10. utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie, w pełni podziеляjąc stanowisko Prokuratury Rejonowej.

Podkreślenia przy tym wymaga, że z analizy akt sprawy (zarówno głównych, jak i podręcznych) nie wynika, aby Pan Ryszard L [REDAKTOWANE] pisemnie bądź ustnie, został uznany w przedmiotowej sprawie za pokrzywdzonego. W dniu 11.06.2010 r. Pan Ryszard L [REDAKTOWANE] zwrócił się z podaniem o wydanie mu z akt sygn. 2 Ds. 494/10 kserokopii określonych dokumentów, które (poza jednym dokumentem), za zgodą prokuratora wydaną w trybie art. 156 § 5 k.p.k., zostały mu odpłatnie wydane w dniu 11.06.2010 r. Status pokrzywdzonego określa art. 49 k.p.k., nie pozwalając organowi prowadzącemu postępowanie na dowolne

ustalenia w tym zakresie. Pan Ryszard L. [REDACTED] w swoim zażaleniu na wymienione zarządzenie między innymi podniósł, że „z ostrożności procesowej” wnosi o „przywrócenie terminu do złożenia przez Zofię I. [REDACTED] zażalenia od ww. postanowienia”, jednakże taki wniosek mógł zostać złożony tylko przez pokrzywdzoną lub osobę ją reprezentującą, tj. przez adwokata. W okresie od 30.04.2010 r. do końca 2010 roku Prokuratura Rejonowa skierowała (poza decyzjami procesowymi) łącznie trzy pisma do Pana Ryszarda L. [REDACTED]. Pierwsze z dnia 16.08.2010 r., informujące w/w, że materiały, jakie nadesłał do Prokuratury Rejonowej przy pismach z dni 24.05. i 02.07.2010 r. zostały włączone do akt sprawy i nie dają podstawy do zmiany podjętej w dniu 30.04.2010 r. końcowej decyzji merytorycznej. Kolejne pismo z dnia 28.12.2010 r. informujące Pana Ryszarda L. [REDACTED] o przesłaniu akt sprawy o sygn. 2 Ds. 494/10 do Sądu, celem rozpoznania jego zażalenia z dnia 20.08.2010 r. i ostatnie pismo z dnia 13.01.2011 r., stanowiące odpowiedź na pismo Pana Ryszarda L. [REDACTED] z dnia 20.12.2010 r., adresowane do Prokuratora Okręgowego w Łodzi, informujące go o przyczynie nienadania do dnia 28.12.2010 r. biegu jego zażaleniu z dnia 20.08.2010 r. W piśmie tym podniesiono, że zwłoka w nadaniu biegu temu zażaleniu wynikała z wcześniejszych zapewnień Pana Ryszarda L. [REDACTED], że pokrzywdzona Zofia I. [REDACTED] złoży odpowiedni wniosek o przywrócenie terminu do złożenia zażalenia na postanowienie z dnia 30.04.2010 r. o odmowie wszczęcia postępowania wraz ze stosownym zażaleniem. Z uwagi jednak na ostateczne oświadczenie Pana Ryszarda L. [REDACTED], jakie złożył w grudniu 2010 roku podczas pobytu w Prokuraturze Rejonowej, iż pokrzywdzona wniosku o przywrócenie terminu nie wniosła - zażaleniu z dnia 20.08.2010 r. nadano dalszy właściwy bieg. W tym miejscu trzeba zaznaczyć, że Prokuratura Rejonowa wykazała się daleko idącą dobrą wolą, co do ewentualnej możliwości skorzystania przez stronę z przysługujących jej praw procesowych.

II. postępowanie sygn. 2 Ds. 1341/10 zostało zarejestrowane na podstawie złożonego przez Panów Jacka R. [REDACTED] i Franciszka R. [REDACTED] zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa przez pracowników Urzędu Miasta Łodzi Wydziału Planowania Przestrzennego i Ochrony Zabytków w Łodzi, którzy w trakcie prowadzonego postępowania administracyjnego w przedmiocie warunków zabudowy dla działek oznaczonych nr 34/22, 52/7 i 53/1, położonych w Łodzi [REDACTED], mieli poświadczyć nieprawdę w zgromadzonych dokumentach. Nadto obaj ww. w złożonych następnie zeznaniach podnieśli, iż w 2007 roku urzędnik Wydziału Planowania Przestrzennego i Ochrony Zabytków UMŁ Lidia C. [REDACTED] w rozmowie dotyczącej uzyskania korzystnej decyzji administracyjnej, „pośrednio” uzależniała jej wynik od uzyskania korzyści majątkowej, bądź osobistej. Zebrany

materiał dowodowy nie potwierdził jednak zarzutów podnoszonych przez wymienionych. Wobec powyższego w dniu 31.12.2010 r. prowadzone dochodzenie zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 271 § 1 k.k. oraz z art. 270 § 1 k.k. i z art. 276 k.k. Po przeprowadzeniu kontroli decyzję tę uznano za właściwą, a sposób prowadzenia postępowania przygotowawczego za prawidłowy.

Zażalenie na powyższe postanowienie o umorzeniu dochodzenia, opatrzone datą 18.01.2011 r., złożył w dniu 26.01.2011 r. Pan Jacek R. [REDAKTOWANE]. Na mocy postanowienia z dnia 24.03.2011 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w IV Wydziale Karnym, sygn. IV Kp 165/11, pozostawił zażalenie bez rozpoznania. W uzasadnieniu swojej decyzji Sąd przytoczył argumenty natury prawnej, wskazując powody, dla których odmówił Panu Jackowi N. [REDAKTOWANE] przyznania statusu osoby pokrzywdzonej.

Nie stanowią podstawy do zmiany oceny decyzji merytorycznej w przedmiotowej sprawie karnej orzeczenia Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego, wydane w toku postępowania administracyjnego, na które w swym oświadczeniu powołuje się Pan Senator, tj. wyroki o sygn. II SA/Łd 911/08, II SAB/Łd 80/09, II SA/Łd 927/09 i II SA/Łd 843/10, przy czym od ostatniego wyroku z dnia 03.02.2011 r. sygn. II SA/Łd 843/10, wywiedziono kasację. Podnoszone przez Pana Senatora Macieja Grubskiego twierdzenia odnoszące się do meritum tego postępowania (a które były już wcześniej przedmiotem postępowania o sygn. 2 Ds. 1341/10), nie mogą aktualnie stanowić podstawy do podjęcia na nowo prawomocnie umorzonego dochodzenia. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego wskazuje, że przed podjęciem w dniu 31.12.2010 r. decyzji o umorzeniu dochodzenia prokurator referent zapoznał się z materiałami, które wpłynęły do Prokuratury Rejonowej w dniu 29.12.2010 r. Materiały te są zawarte łącznie na 53 kartach, co powoduje, że nie mogły nastęrczać problemów z zapoznaniem się z nimi i ich analizą. Niezrozumiałym jest natomiast zarzut, jakoby części akt w ogóle nie było. Przedmiotowe załączniki są w osobnym segregatorze będącym integralną częścią akt o sygn. 2 Ds. 1341/10.

Niezależnie od powyższego zwrócono się do Prokuratury Rejonowej Łódź-Śródmieście o rozważenie uzupełnienia akt sygn. 2 Ds. 1341/10 o:

- 1/ wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie, wydany w następstwie rozpoznania kasacji od wyroku WSA w Łodzi z dnia 03.02.2011 r., sygn. II SA/Łd 843/10 (wraz z uzasadnieniem) i poddanie go analizie, celem ustalenia, czy zawiera okoliczności mogące stanowić podstawę do podjęcia na nowo prawomocnie umorzonego dochodzenia, względnie dać podstawę do przeprowadzenia stosownych czynności w trybie art. 327 § 3 k.p.k.;

2/ wyroki WSA w Łodzi:

- z dnia 29.01.2010 r., sygn. II SAB/Łd 80/09 (wraz z uzasadnieniem),
 - z dnia 03.02.2010 r., sygn. II SA/Łd 927/09 (wraz z uzasadnieniem),
- celem rozważenia (po dokonaniu negatywnych ustaleń w przedmiocie wykonania przez Prezydenta Miasta Łodzi wyroku WSA o sygn. II SA/Łd 927/09) wszczęcia postępowania o niedopełnienie obowiązku przez Prezydenta Miasta Łodzi, poprzez niezaplacenie grzywny 2.000 zł. orzeczonej prawomocnym wyrokiem WSA.

III. postępowanie sygn. I Ds. 988/10 zostało zarejestrowane na podstawie wniesionego przez Panów Jacka R [REDAKTED] i Franciszka R [REDAKTED] do Prokuratury Rejonowej Łódź-Śródmieście zawiadomienia z dnia 09.04.2010r. o popełnieniu przestępstwa przez pracownika Urzędu Miasta Łodzi Zarządu Dróg i Transportu Sylwię L [REDAKTED] polegającego na zniszczeniu przez nią w dniu 11.02.2010 r. dokumentu urzędowego w postaci mapy geodezyjnej. W sprawie zgromadzono materiał dowodowy, który potwierdził fakt zniszczenia takiego dokumentu poprzez podarcie go, jednakże, jak ustalono zniszczony dokument był tylko kopią przedmiotowej mapy geodezyjnej i w związku z tym nie stanowił dokumentu w rozumieniu art. 115 § 14 k.k. W oparciu o powyższe ustalenia w dniu 24.08.2010 r. przedmiotowe dochodzenie zostało umorzone wobec braku danych dostatecznie uzasadniających podejrzenie popełnienia przestępstwa z art. 276 k.k. Decyzję uznano za właściwą, a postępowanie, jako przeprowadzone w sposób prawidłowy i we właściwym zakresie, zgodnie z treścią zawiadomienia.

Dodać należy, że równoległe toczyło się, wyżej omówione postępowanie 2 Ds. 1341/10, dot. w zasadzie całokształtu procesu decyzyjnego w przedmiocie warunków zabudowy dla nieruchomości położonej w Łodzi [REDAKTED]. Z tych też powodów zasadnym było ograniczenie prowadzonego postępowania sygn. I Ds 988/10 do niezbędnego zakresu, aby nie doszło do sytuacji, w której równoległe będą prowadzone postępowania w tej samej sprawie.

Na powyższe postanowienie o umorzeniu dochodzenia zażalenie złożył w dniu 26.01.2011r. Pan Jacek R [REDAKTED]. Na mocy postanowienia z dnia 09.12.2010 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w IV Wydziale Karnym, sygn. IV Kp 761/10. utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie, w pełni podzielając stanowisko Prokuratury Rejonowej.

IV. postępowanie sygn. I Ds. 361/11 zostało zarejestrowane na podstawie zawiadomienia o popełnieniu przestępstwa złożonego przez Pana Jacka G [REDAKTED], skierowanego

do Prokuratury Okręgowej w Łodzi, które niezależnie od jego tytułu w rzeczywistości dotyczyło, jak to określił sam zawiadamiający. „(...) fałszowania dokumentów przez urzędników, w celu osiągnięcia określonego zamiaru - w tym przypadku polegającego na uniemożliwieniu mi jakiegokolwiek zabudowy na moich nieruchomościach na skutek niewręczenia korzyści majątkowej pracownikowi Wydziału Planowania Przestrzennego i Ochrony Zabytków UML i celowe działanie na moją szkodę, powodujące straty finansowe (korzyści utracone) oraz pochłaniające mój czas (...)”. Z uwagi na fakt, iż postępowanie w przedmiotowym zakresie było już prowadzone przez Prokuraturę Rejonową Łódź-Śródmieście pod sygn. 2 Ds. 1341/10 i zostało zakończone prawomocną decyzją z dnia 31.12.2010 r. o umorzeniu dochodzenia, w dniu 28.04.2011 r. Prokuratura Rejonowa odmówiła wszczęcia dochodzenia o czyn z art. 271 § 1 k.k. i art. 270 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. (powaga rzeczy osądzonej). W wyniku zbadania sprawy decyzję tę uznano za właściwą. Na postanowienie to wniósł zażalenie pełnomocnik Pana Jacka R. [REDAKTOR] - adw. Stanisław Kubiak. W dniu 13.06.2011 r. Prokuratura Rejonowa wydała zarządzenie o odmowie przyjęcia zażalenia z uwagi na wniesienie go przez osobę nieuprawnioną. Również to zarządzenie zostało zaskarżone przez wymienionego pełnomocnika. Postanowieniem z dnia 25.08.2011 r. Sąd Rejonowy dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w IV Wydziale Karnym sygn. IV Kp 573/11. utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie, w pełni podzielając stanowisko Prokuratury Rejonowej.

Analizując całokształt zgromadzonego materiału dowodowego należy uznać, że również w treści oświadczenia Pana Senatora Macieja Grubskiego brak jest nowych okoliczności, które mogłyby stanowić podstawę do wszczęcia postępowań, w których wydano decyzje o odmowie wszczęcia postępowania oraz do podjęcia na nowo postępowań prawomocnie umorzonych. Podniesione okoliczności były bowiem znane w toku prowadzonych postępowań karnych.

Jednakże analiza powyżej wymienionych postępowań pozwala jednocześnie na stwierdzenie, że nie istnieją jakiegokolwiek przesłanki uniemożliwiające Prokuraturze Rejonowej Łódź-Śródmieście ewentualne dalsze prowadzenie wymienionych spraw.

Nie można zgodzić się też ze stwierdzeniem, że brak wydania korzystnych decyzji administracyjnych dla właścicieli nieruchomości położonych w Łodzi przy ul. Pomorskiej i Szczecińskiej, przy istnieniu korzystnych dla nich wyroków wydanych przez Wojewódzki Sąd Administracyjny w Łodzi, świadczyć musi o samowoli i bezprawiu urzędników UML oraz o podejmowaniu przez nich takich działań, które „zachęca” właścicieli tychże

nieruchomości do wręczenia urzędnikom korzyści majątkowych, w zamian za wydanie oczekiwanych decyzji administracyjnych o warunkach zabudowy. W oparciu o zbadany materiał dowodowy nie znalezione bowiem podstaw do przyjęcia, iż urzędnicy UMŁ przy wydawaniu decyzji nie dopełnili obowiązków lub przekroczyli swoje uprawnienia, bądź też działali z zamiarem przyjęcia korzyści majątkowej.

Fakt wydania innym wnioskodawcom korzystnych dla nich decyzji nie przeczy powyższej tezie. Procedowanie w zakresie przygotowania i wydania decyzji dot. warunków zabudowy jest procesem złożonym i w znacznym stopniu ocennym, zwłaszcza co do rozumienia i interpretacji poszczególnych przepisów, w oparciu o które decyzje te są wydawane. Wynika to, szczególnie z uzasadnień wyroków wydanych przez WSA w Łodzi (przywołanych w oświadczeniu Pana Senatora), w których Sąd dokonuje wykładni tychże przepisów, jaką przy ponownym rozpoznaniu sprawy organy administracji samorządowej powinny uwzględnić. Zważyć przy tym należy, że nawet jeżeli sąd administracyjny uchyli niekorzystne decyzje administracyjne, gdyż uzna, że doszło do naruszenia przepisów proceduralnych i materialnych prawa administracyjnego, przy wydawaniu tychże uchylonych decyzji – to nie oznacza, że musiało dojść do złamania przepisów prawa karnego i popełnienia przestępstwa przez urzędników. Postępowanie administracyjne i postępowanie karne są od siebie niezależne, determinują w sposób odmienny cele, jak i role poszczególnych organów realizujących swoje kompetencje w granicach i w ramach wytyczonych przez powyższe procedury. Dlatego też w postępowaniu karnym nie bada się decyzji administracyjnych, ani pod względem merytorycznym, ani pod względem formalnym w takim zakresie, w jakim czyni się to w toku postępowania administracyjnego, lecz dąży się do ustalenia, czy w toku prowadzenia postępowania administracyjnego i w fazie wydawania decyzji administracyjnej zaistniały okoliczności świadczące o popełnieniu przez urzędników administracji przestępstwa.

W żadnym z badanych postępowań nie stwierdzono, aby w toku prowadzenia postępowania administracyjnego i w fazie wydawania decyzji administracyjnej zaistniały okoliczności świadczące o popełnieniu przestępstwa przez urzędników administracji samorządowej. Ponadto decyzje w wymienionych sprawach nie zamykają drogi do podejmowania przez pokrzywdzonych działań pozakarnych.

Z miern
A. Seremet

Andrzej Seremet